

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Chetrușcă Viorel cu inculpatul Gordea Adrian, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, în cauza penală privind-l pe

Gordea Adrian Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxx, bd. xxxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 31.03.2016 – 16.02.2017 (prima instanță);
2. 27.03.2017 – 31.10.2017 (instanța de apel);
3. 02.05.2018 – 12.06.2018 (instanța de recurs ordinar);
4. 17.07.2018 - 14.11.2018 (instanța de apel);
5. 25.01.2019 - 21.05.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Central/ din 16 februarie 2017, Gordea Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a deține funcții publice și de a exercita o anumită activitate în domeniul înregistrării de stat a transportului, pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Gordea Adrian, exercitând în baza Ordinului nr. 318-p din 08 iulie 2011, funcția de inginer al Biroului verificarea informație a Secției înmatricularea vehiculelor a Direcției înregistrarea transportului și calificarea conducătorilor auto a ÎS „CRIS Registru”, având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul penal, căreia în cadrul întreprinderii de stat i se acordă anumite drepturi și

obligații în vederea exercitării funcțiilor, administrative de dispoziție și organizatorico-metodice, în timpul îndeplinirii obligațiilor de funcție, deci fiind obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, contrar prevederilor actelor naționale și internaționale pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute inclusiv în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, depășind limitele atribuțiilor acordate prin lege, a comis infracțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în următoarele circumstanțe:

La 04 iulie 2015, la Biroul de înmatriculare a Transportului nr. 9, mun. Chișinău (BÎT nr. 9) de către Stratulat V. a fost prezentat pentru a fi luat la evidență autocamionul de model „Mercedes Sprinter”, cod VIN xxxxxxxxxxxx, iar în urma verificării agregatelor de către expert, s-a stabilit că numărul de serie al motorului instalat pe autocamion (xxxxxxxxxx) este altul decât cel menționat în certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport (xxxxxxxxxx) emis de Regatul Unit al Marii Britanii.

Apoi, informația cu privire la mijlocul de transport menționat a fost remisă către BNC „Interpol”, care la data de 29.07.2015 a oferit răspuns că numărul motorului instalat pe autocamion se află în căutare internațională, mențione aplicată și în programul „Web Decizie”.

La 11 august 2015, Gordea Adrian 1-a contactat telefonic pe inspectorul Biroului de înmatriculare, Guțu A., și i-a solicitat de a reexpedia informația cu privire la mijlocul de transport menționat în adresa DIIMT pentru verificare suplimentară.

Ulterior, la 12 august 2015, aflând-se în mun. Chișinău, Gordea Adrian, întru realizarea scopului infracțional, fiind în concediu medical la data respectivă, cu încălcarea unor cerințe indicate în lege pentru adoptarea unui astfel de comportament, neținând cont de interdicția aplicată, depășind astfel vădit limitele drepturilor și atribuțiilor prevăzute la capitolul 3 din Fișa de post a inginerului, aprobată de Șeful Secției înmatricularea vehiculelor din cadrul Direcției înregistrarea transporturilor și calificarea conducătorilor auto a ÎS CRIS „Registru”, prevederile Regulamentului cu privire la Registrul de stat al transporturilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1047 din 08 noiembrie 1999, în special pct. 7, 17-19, 25, 28, precum și prevederile regulilor de înmatriculare a

mijloacelor de transport aprobate prin aceeași Hotărâre de Guvern, în special pct. 6, 22, a solicitat repetat informația de la BÎT nr. 9 pentru verificare și a expediat această informație repetat către BNC „Interpol”, doar că manual a eliminat informația din câmpul numărul motorului, lăsând în solicitare doar informația cu privire la numărul caroseriei automobilului respectiv.

Astfel, știind cu certitudine că doar numărul motorului este în căutare, excluzându-l din informația solicitată de a fi verificată, prin acțiunile sus- indicate Gordea Adrian a creat premise pentru obținerea unui răspuns pozitiv de la BNC „Interpol” precum că această caroserie nu se află în căutare internațională, ceea ce i-a permis ulterior perfectarea și eliberarea certificatului VP proprietarului, fără careva impedimente.

Mai mult, Gordea Adrian, în scopul realizării intențiilor sale infracționale până la sfârșit, depășind vădit limitele atribuțiilor acordate și acționând în contradicție cu actele normative indicate supra, fără a primi răspunsul de la BNC „Interpol” (ora parvenirii răspunsului în program fiind 21:50), a efectuat procedura necesară de verificare, bifând pozitiv în rubricile celor trei filtre ale programei Web Decizie la ora 17:02 data de 12 august 2015, prin ce automat transmite secției producere informația pentru producerea certificatului VP.

Ca urmare a acțiunilor întreprinse, Gordea Adrian, depășindu-și vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de actele normative citate, cauzând astfel instituției din care face parte un prejudiciu în proporții considerabile, prin defăimarea imaginii și reputației acestei instituții.

Concomitent, prin depășirea atribuțiilor de serviciu săvârșită de Gordea Adrian, au avut loc consecințe negative pentru întreaga sferă publică, fiind discreditată puterea de stat și diminuată încrederea populației privind incoruptibilitatea persoanelor care dețin funcții publice, din motiv că în rezultatul acestor acțiuni cetățenii percep entitățile publice ca entități al căror scop nu este să servească societății, ci să folosească societatea în interesele lor.

Prima instanță a încadrat juridic acțiunile inculpatului Gordea Adrian în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, - depășirea atribuțiilor de serviciu, adică având calitatea de persoană publică a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Chetrușcă Viorel în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Gordea Adrian.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- sentința de condamnare în privința lui Gordea Adrian este ilegală și pasibilă casării, deoarece probele administrate în dosar denotă lipsa componenței

de infracțiune prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal. Martorii audiați de prima instanță au dat declarații incerte, contradictorii, cu subtext vădit de a se justifica personal, iar valoarea pagubei pretinsă că a fost cauzată de inculpat așa și nu a fost stabilită de instanță;

- conform prevederilor art. 126 Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, precum și alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

- reieșind din conținutul sentinței, rezultă că instanța a preluat circumstanțele expuse în rechizitoriu, fără a analiza corespunzător probatoriul administrat, nefiind stabilită nici valoarea pagubei cauzate de către inculpat, mai mult că reprezentantul părții vătămate a menționat că apreciază paguba prin prisma unei eventualități de prejudiciere a imaginii instituției, ceea ce nu este admisibil, din punct de vedere a principiilor unanim recunoscute ale dreptului penal și procesual-penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Gordea Adrian a săvârșit infracțiunea incriminată acestuia și prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal - săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, iar declarațiile inculpatului Gordea Adrian privind nevinovăția sa, se combat prin totalitatea probelor pertinente, utile și veridice, cercetate în ședința de judecată, și anume prin declarațiile martorilor și prin probele scrise, ce coroborează între ele.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Chetrușcă Viorel cu inculpatul Gordea Adrian, solicitând casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, de achitare în privința lui Gordea Adrian, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

În argumentarea recursului, recurenții au invocat că:

- în decizia instanței de apel contestată nu se face deloc trimitere la argumentul apelantului privitor la constatările Curții Constituționale expuse în Hotărârea nr. 22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 328 alin. (1) din Codul penal;

- din analiza textuală a deciziei contestate se constată că, în vederea respingerii apelului declarat nu se motivează nimic pertinent, fiind grav neglijate motivele esențiale ale apelului, dar și explicațiile făcute de către partea apărării în ședința de judecată;

- în speță, este evident că nu s-a constatat nici un prejudiciu, acesta nici nu a fost pretins, nu a fost invocat și nu a fost determinat ca și valoare de către instanțele ierarhic inferioare, pentru a se putea determina caracterul lui considerabil.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar verificând criticele recurentului, în raport cu actele cauzei, a constatat că acestea sunt întemeiate și urmează a fi admise, întrucât instanța judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită și nemotivată, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Astfel, s-a reținut că decizia instanței de apel nu cuprinde relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței atacate, în raport cu motivele invocate de apelant în cererea sa și probele din dosar.

În acest sens, s-a notat că chestiunea asupra căreia instanța de apel urma să se expună prin argumente temeinice, se referă la estimarea concretă a valorii prejudiciului cauzat de inculpat prin acțiunile sale, întreprinderii de stat în care acesta a activat la momentul comiterii infracțiunii prescrise de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Totodată, s-a indicat că potrivit statuărilor recente ale Curții Constituționale, în care au fost abordate unele probleme de constituționalitate legate de dispoziția art. 328 alin. (1) Cod penal, Curtea a evidențiat că prevederile acestei norme trebuie să fie interpretate în sens restrâns și aplicate cu un grad înalt de prudență de către instanțele judecătorești.

În această ordine de idei, instanța de recurs ordinar a făcut referire la jurisprudența Curții Europene în cauza *Liivik vs. Estonia* (hotărâre din 25 iunie 2009), unde s-a analizat corespunderea art. 7 din Convenție, sub aspectul clarității și previzibilității, și a infracțiunii de abuz în serviciu, urmările prejudiciabile ale căreia presupuneau „cauzarea daunelor considerabile intereselor protejate de lege ale persoanei, întreprinderii, organizației, fie intereselor naționale”.

În continuare, s-a notat că considerentele Curții Europene din cauza precitată sunt valabile și urmează a fi aplicate *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, în

partea ce se referă la claritatea prevederilor „*drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice*”, ce-i sunt imputabile inculpatului. Infracțiunea prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal este una materială și include survenirea unor urmări prejudiciabile, care urmează a fi apreciate coroborat cu norma de trimitere din art. 126 Cod penal, în temeiul căreia se evaluează în concreto prejudiciul cauzat în fiecare caz.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, a fost admis apelul declarat, și a fost casată inclusiv din oficiu sentința primei instanțe, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gordea Adrian a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, fiind încetat procesul contravențional în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere contravențională.

Acțiunea civilă înaintată de către „Agenția Servicii Publice” către Gordea Adrian, cu privire la încasarea din contul ultimului a sumei de 50000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel cercetând circumstanțele cauzei și probele enumerate în deciziei, a considerat că contrar concluziilor primei instanțe, acțiunile lui Gordea Adrian nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, dar ale contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, după semnele calificative: săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel a conchis astfel, în urma cercetării și verificării următorului cumul de probe:

- declarațiile din prima instanță și din instanța de apel a reprezentantului părții vătămate Î.S. „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru”, Codrean Daniel;

- declarațiile din prima instanță a martorilor Idjilov Dmitri, Guțu Andrei, Usturoi Igor, Duminica Irina, Roif Semion, Știroi Serghei, Grădinaru Dumitru, Oleinic Eugeniu, Ungureanu Ina;

- procesul-verbal de ridicare din 26 februarie 2016, conform căruia de la Î.S. „Cris Registru” a fost ridicat certificatul de înmatriculare VP nr. xxxxxxxxxx (f.d. 200, vol. I);

- procesul-verbal de examinare din 26 februarie 2016, conform căruia au fost examinate documentele anexate la sesizarea Î.S. „Cris Registru” nr. 01/3961 din 11.11.2015, adresată CNA (f.d. 38, vol. I);

- procesul-verbal de examinare din 26 februarie 2016, conform căruia au fost examinate documentele anexate de către martorii la procesele-verbale de audiere, precum și documentele expediate oficial în adresa CNA (f.d. 172-173, vol. I);

- certificatul de înmatriculare VP nr. xxxxxxxx - ridicat de la Î.S. „Cris Registru”, actele care au stat la baza pornirii urmăririi penale, documente anexate de martori.

În susținerea concluziei sale, instanța de apel a indicat că infracțiunea specificată la alin. (1) art. 328 Cod penal, este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Astfel, s-a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 328 Cod penal, poate fi săvârșită numai pe calea acțiunii și aceasta se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice.

Totodată, s-a menționat că legiuitorul nu arată în mod explicit căror interese publice li se aduc daune, dar indică clar proporțiile considerabile ale acestora. Prin urmare daunele aduse intereselor publice prin infracțiunea de depășirea atribuțiilor de serviciu pot fi atât de ordin patrimonial, cât și nepatrimonial. Prin daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice se înțelege după caz: 1) vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății; 2) leziunile corporale care nu implică un prejudiciu pentru sănătate; 3) daunele materiale care nu ating proporțiile mari etc.

În acest sens, instanța de apel a atestat că potrivit învinuirii aduse, partea acuzării a invocat că a fost cauzat un prejudiciu în proporții considerabile prin defăimarea imaginii și reputației acestei instituții, însă în speță nu a fost evaluat în concreto prejudiciul cauzat și nu a fost probat faptul cauzării daunelor „*în proporții considerabile*” or, în temeiul prevederilor art. 126 Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Mai mult, instanța de apel a notat că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alin. (1) al art. 328 Cod penal.

Totodată, s-a menționat că în susținerea soluției respective, Curtea Constituțională a statuat că, garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că cu privire la claritatea prevederilor „intereselor publice” și „drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice”, examinând prevederile art. 328 alin. (1) Cod penal, Curtea Constituțională a constatat că, una din urmările prejudiciabile ale infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu o constituie cauzarea unor daune considerabile „*intereselor publice*”. Lipsa unor prevederi pentru evaluarea caracterului considerabil al urmărilor prejudiciabile cauzate intereselor publice deschide un teren larg arbitrarului, existând riscul ca acțiunile persoanei publice care depășesc limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, indiferent de gravitatea faptei săvârșite, să cadă sub incidența normei penale.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că învinuirea înaintată lui Gordea Adrian în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor juridice, și prin urmare, nu a fost stabilit quantumul daunelor cauzate persoanei juridice.

Totodată, instanța de apel a reținut că art. 313 Cod contravențional prevede că depășirea atribuțiilor de serviciu este de așa natură, încât contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, iar în speță, inculpatul exercita, în baza Ordinului nr. 318-p din 08 iulie 2011, funcția de inginer al Biroului verificarea informație a Secției înmatricularea vehiculelor a Direcției înregistrarea transportului și calificarea conducătorilor auto a ÎS „CRIS Registru”, care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat că Gordea Adrian a comis contravenția prevăzută de art. 313 Cod contravențional, fiind angajat a Î.S. „CRIS Registru”, fiind persoană publică, a acționat contrar drepturilor și intereselor ocrotite de lege a Î.S. „CRIS Registru”, or inculpatul era autorizat și investit de stat să presteze în numele acesteia activități de interes public, dar și-a depășit atribuțiile de serviciu.

La 04 iulie 2015, la Biroul de înmatriculare a Transportului nr. 9, mun. Chișinău (BÎT nr. 9) de către Stratulat Vasile a fost prezentat pentru a fi luat la evidență autocamionul de model „Mercedes Sprinter”, cod VIN xxxxxxxx, în urma

verificării agregatelor de către expert s-a stabilit, că numărul de serie al motorului instalat pe autocamion (xxxxxxxxxxx) este altul decât cel menționat în certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport (xxxxxxxxxxx) emis de Regatul Unit al Marii Britanii.

Apoi, informația cu privire la mijlocul de transport menționat a fost remisă către BNC „Interpol”, care la data de 29.07.2015 a oferit răspuns că numărul motorului instalat pe autocamion se află în căutare internațională, mențiune aplicată și în programul „Web Decizie”.

La data de 11.08.2015, Gordea Adrian 1-a contactat telefonic pe inspectorul Biroului de înmatriculare respectiv, pe nume Guțu Andrei și i-a solicitat de a reexpedia informația cu privire la mijlocul de transport menționat în adresa DIIMT pentru verificare suplimentară.

Ulterior, la 12.08.2015, aflându-se în mun. Chișinău, Gordea Adrian, întru realizarea scopului infracțional, aflându-se în concediu medical la data respectivă, cu încălcarea unor cerințe indicate în lege pentru adoptarea unui astfel de comportament, neținând cont de interdicția aplicată, depășind astfel vădit limitele drepturilor și atribuțiilor prevăzute la capitolul 3 din Fișa de Post a inginerului, aprobată de Șeful Secției înmatriculare vehicule din cadrul Direcției înregistrare a transporturilor și calificarea conducătorilor auto a Î.S. CRIS „Registru”, prevederile regulamentului cu privire la Registrul de stat al transporturilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1047 din 08.11.1999, în special pct. 7, 17-19, 25, 28, precum și prevederile regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport aprobate prin aceeași Hotărâre de Guvern, în special pct. 6, 22, a solicitat repetat informația de la BÎT nr. 9 pentru verificare și expediază această informație repetat către BNC „Interpol”, doar că manual a eliminat informația din câmpul numărul motorului, lăsând în solicitare doar informația cu privire la numărul caroseriei automobilului respectiv.

Astfel, știind cu certitudine că doar numărul motorului este în căutare, excluzându-l din informația solicitată de a fi verificată, prin acțiunile sus-indicate Gordea Adrian a creat premise pentru obținerea unui răspuns pozitiv de la BNC „Interpol” precum că această caroserie nu se află în căutare internațională, ceea ce ar permite ulterior perfectarea și eliberarea certificatului VP proprietarului fără careva impedimente.

Mai mult, Gordea Adrian, în scopul realizării intențiilor sale infracționale până la capăt, depășind vădit limitele atribuțiilor acordate și acționând în contradicție cu actele normative indicate supra, fără a primi răspunsul de la BNC „Interpol” (ora parvenirii răspunsului în program fiind 21:50), efectuează procedura necesară de verificare, bifând pozitiv în rubricile celor trei filtre a

programului Web Decizie la ora 17:02 data de 12.08.2015, prin ce automat transmite secției producere informația pentru producerea certificatului VP.

Drept urmare a acțiunilor întreprinse, Gordea Adrian, a depășit vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de actele normative citate supra.

În acest sens, instanța de apel a concluzionat că Gordea Adrian nu poate fi atras la răspundere penală în temeiul art. 328 alin. (1) Codul penal, deoarece lipsesc consecințele prejudiciabile sub formă de daune considerabile cauzate persoanei juridice, respectiv, nu sunt întrunite toate elementele ale componenței de infracțiune incriminate. Cele constatate de instanță, constituie latura obiectivă a faptei de depășire în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice. Fapta comisă nu constituie infracțiune, dar contravenție, lipsind latura obiectivă a infracțiunii prevăzute în art. 328 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a notat că având în vedere prevederile art. 30, 441, 461 Cod contravențional, și că termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni, de la data săvârșirii contravenției, iar în speță contravenția a fost comisă în perioada din 04.07.2015-12.08.2015, din ce rezultă că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a menționat că prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și în ceea ce privește pretenția înaintată de partea vătămată „Agenția Servicii Publice”, privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei de la Gordea Adrian, este neîntemeiată și nu corespunde cu circumstanțele comiterii faptei și consecințele suportate.

Instanța de apel a constatat că mărimea prejudiciului moral solicitat de partea vătămată în quantum de 50000 lei nu a fost dovedită, iar argumentul reprezentantului părții vătămate, Codrean Daniel ce ține de consecințele infracțiunii și anume că suma invocată în acțiune este echivalentă cu suma contractului de vânzare-cumpărare a autovehiculului litigios, din ce motiv consideră că prejudiciul moral sub formă de denigrare a imaginii Agenției Servicii Publice, este echivalent cu bunul litigios, nu a fost acceptat de instanța de apel, fiind notificat că nu a fost prezentat nici un înscris autentic ce ar confirma faptul că a fost cauzat prejudiciul moral în quantumul solicitat.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

7.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul avocatului a fost greșit admis.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- motivarea soluției în partea ce ține de reîncadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Gordea Adrian de la art. 328 alin. (1) Cod penal, la art. 313 Cod Contravențional, este expusă neclar afectând astfel soluția instanței;

- instanța de apel a conchis eronat că în acțiunile inculpatului Gordea Adrian se conțin elementele contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, deoarece lipsesc consecințele prejudiciabile sub formă de daune considerabile cauzate persoanei juridice, or probele administrate demonstrează vinovăția inculpatului Gordea Adrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal;

- deși instanța de apel a acceptat și a preluat argumentele invocate de către apelant în instanța de apel, a omis faptul că inculpatului i-a fost incriminată săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, respectiv prevederile hotărârii Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017, nu au relevanță în cauza din speță, deoarece sintagma intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, a fost declarată constituțională, inclusiv a fost valorificat prejudiciul cauzat prin acțiunile lui Gordea Adrian, acest prejudiciu având o conotație atât nepatrimonială cât și patrimonială;

- daunele considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, sunt de natură estimativă, respectiv colegiul penal urma să țină cont că la rezolvarea problemei întinderii acestor daune, prin acțiunile inculpatului Gordea Adrian, s-a cauzat prejudiciul moral în valoare de 50 000 lei, „Agenției Servicii Publice”;

- mărimea prejudiciului moral solicitat de partea vătămată în cuantum de 50000 lei a fost dovedită, or instanța de apel a omis argumentul reprezentantului părții vătămate Codrean Daniel ce ține de consecințele infracțiunii, specificând că suma invocată în acțiune este echivalentă cu suma contractului de vânzare - cumpărare a autovehiculului litigios, din ce motiv consideră că prejudiciul moral, sub formă de denigrare a imaginii Agenției Servicii Publice, este echivalent cu bunul litigios;

- instanța de apel eronat nu a reținut cauzarea urmărilor prejudiciabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, făcând abstracție de evaluarea urmărilor prejudiciabile, or faptele incriminate inculpatului au adus atingere valorilor sociale ocrotite, care la rândul său prezintă un înalt grad de intensitate și gravitate, fapt ce justifică intervenția legii penale în vederea curmării unor astfel de infracțiuni.

7.2. Avocatul Chetrușcă Viorel cu inculpatul Gordea Adrian, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, art. 6, 14 CEDO, art. 4 din Protocolul nr. 7 CEDO și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a inculpatului Gordea Adrian de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă e fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- recunoașterea lui Gordea Adrian vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional este neîntemeiată, decizia fiind nemotivată și a fost neglijată esența motivelor invocate în apel;

- instanța de apel s-a limitat doar în a aprecia lipsa caracterului prejudicios al faptelor imputate lui Gordea Adrian, fapt care exclude componența infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal;

- decizia instanței de apel nu corespunde rigorilor prevăzute de art. 385 alin. (1), 414, 417 Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel trebuie să se pronunțe, asemenea primei instanțe, la următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală;

- în speță este aplicabil art. 4 din Protocolul nr. 7 CEDO, ce prevede dreptul de a nu fi pedepsit de două ori, or pentru acțiunile sale Gordea Adrian a fost sancționat cu mustrare aspră, potrivit ordinului, ce urma a fi anexat de partea acuzării;

- instanța de judecată n-a administrat probe concludente, pertinente și veridice, care ar demonstra cert nevinovăția lui Gordea Adrian de comiterea infracțiunii incriminată lui, conform art. 328 alin. (1) Cod penal. Martorii au dat declarații incerte, contradictorii, cu subtext vădit de interes de a se justifica personal;

- instanța a preluat motivele din rechizitoriu pentru motivarea soluției sale cu privire la vinovăția inculpatului Gordea Adrian, nu a evaluat legal motivele acușării și nu le-a dat o apreciere echitabilă pentru a asigura aflarea adevărului în cauză și gradul real de culpabilitate al lui Gordea Adrian și declarativ a făcut trimitere la preținsele probe ale acușării, concluzionând că acestea confirmă vinovăția inculpatului Gordea Adrian;

- referirea la declarațiile martorilor acușării este una formală, încât aceste declarații doar descriu felul în care este organizat și există sistemul operațional de referință, care se presupune că a fost fraudat de către Gordea Adrian;

- nici unul din martori nu a arătat direct, ca și ocular că, anume Gordea Adrian ar fi comis abaterile imputate, iar declarațiile martorului Duminică Irina nu au fost apreciate critic și obiectiv de instanță, or ea a fost responsabilă în acea zi de realizarea lucrului, precum și nu puteau fi acceptate și declarațiile martorului Idjilov Dumitru, deoarece acești martori sunt subiectivi, aceștea singuri fiind vinovați de faptele din prezenta speță;

- nu s-a dat nici o apreciere nici faptului că, în biroul respectiv exista doar o singură parolă, de acces la sistemele respective ale Agenției/INTERPOL, care era înregistrată doar după Gordea Adrian și care era utilizată de toți angajații biroului menționat, precum și faptului că unitatea de transport de referință totuși a fost/a rămas înmatriculată, dar și că, faptul aflării în căutare a unității respective s-a dovedit a fi o eroare.

8. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, luând seama de opinia expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

8.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror:

La caz se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, sub aspectele că: „*motivarea soluției este expusă neclar și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma cazurilor specificate de recurent, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde motivele clare pe care își întemeiază soluția corectă de casare a sentinței primei instanțe, inclusiv din oficiu conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care fapta incriminată lui Gordea Adrian a fost recalificată din art. 328 alin. (1) Cod penal în baza art. 313 Cod contravențional, din motiv că lipsește latura obiectivă a infracțiunii, și anume faptul că în învinuirea înaintată nu a fost cuantificat și concretizat prejudiciul cauzat drepturilor și intereselor persoanei juridice, fără ca instanța de apel să admită omisiuni ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

În acest sens, se resping ca neîntemeiate și alegațiile recurentului invocate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, că *„instanța de apel a conchis eronat că în acțiunile inculpatului Gordea Adrian se conțin elementele contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, dar nu a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece lipsesc consecințele prejudiciabile sub formă de daune considerabile cauzate persoanei juridice și că dispozițiile Hotărârii Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017 nu au relevanță în speță, or prejudiciul a avut o conotație atât patrimonială cât și nepatrimonială, instanța de apel urma să țină cont că la rezolvarea problemei întinderii acestor daune, prin acțiunile inculpatului Gordea Adrian s-a cauzat prejudiciul moral în valoare de 50000 lei, Agenției Servicii Publice, totodată faptele incriminate inculpatului au adus atingere valorilor sociale ocrotite, care la rândul său prezintă un înalt grad de intensitate și gravitate, fapte ce justifică intervenția legii penale în vederea curmării unor astfel de infracțiuni”*, or acestea constituie opinia subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or soluția în speță a instanței de apel este argumentată prin prisma Jurisprudenței CtEDO și a Curții Constituționale descrise și la pct. 5.1, 6.1 a prezentei decizii, având în vedere faptul că în Rechizitoriu (f.d. 249, vol. I), s-a făcut doar mențiunea cu referire la prejudiciul *„daune considerabile - prin defăimarea imaginii și reputației acestei instituții”*, provocat prin acțiunile inculpatului Gordea Adrian, fără a fi evaluate și cuantificate material daunele cauzate, ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs, or infracțiunea incriminată inculpatului Gordea Adrian, prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, este una

materială, prin urmare în rezultatul comiterii ei, trebuie să fie prezente prejudicii/daune ce pot fi evaluate/cuantificate în concreto, fără a lăsa loc de interpretări arbitrare.

8.2. Cu referire la recursul declarat de avocatul Chetrușcă Pavel cu inculpatul Gordea Adrian.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, art. 6, 14 CEDO, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită, încălcarea drepturilor la un proces echitabil și de a nu fi discriminat”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma cazurilor specificate de recurent, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, descrise și în pct. 2 a prezentei decizii, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizie (f.d. 41-52, vol. III), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casarea a sentinței primei instanțe, inclusiv din oficiu, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care au fost reîncadrate acțiunile lui Gordea Adrian din art. 328 alin. (1) Cod penal, în art. 313 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție, or în speță instanța de apel corect a constatat că au fost administrate suficiente probe care confirmă prezența elementelor contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional în acțiunile lui Gordea Adrian, în condițiile în care în învinuirea înaintată pe art. 328 alin. (1) Cod penal nu a fost determinat și cuantificat concret prejudiciul cauzat, dispozitivul

fiind expus clar fără ca instanța de apel să admită omisiuni ce ar constitui eroare de fapt și ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

Totodată, ce ține de motivele invocate în recurs, precum că *„în speță ar fi aplicabil art. 4 din Protocolul nr 7 CEDO, dreptul de a nu fi pedepsit de două ori, deoarece Gordea Adrian a fost sancționat prin muștrare aspră”*, Colegiul penal lărgit atestă că nu poate fi admis în prezenta speță, ținând cont de jurisprudența CtEDO, or după natura abaterii și gradul de severitate a pedepsei disciplinar - „muștrare aspră” ce a fost aplicată inculpatului Gordea Adrian (f.d. 41-42, vol. II), nu echivalează cu o sancțiune de natură contravențională-penală, pentru a fi aplicat în prezenta speță principiul „non bis in idem”, (a se vedea Hotărârea CtEDO din 01.02.2015 în cauza ZILIBERBERG c. MOLDOVEI (Cererea nr. 61821/00) în §46).

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise în cererea de recurs și în pct. 7.2 a prezentei decizii, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și anume a declarațiilor martorilor acuzării din prezenta speță, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că asemenea critici nu constituie temei de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu dă o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate. Or, se atestă că instanța de apel a apreciat probele administrate prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, invocând faptul că *„martorii au dat declarații incerte, contradictorii cu subtext vădit de a se justifica personal”*, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că în acțiunile inculpatului Gordea Adrian nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, precum și a contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, prin care au

fost respinse argumentele apelantului, concluzii ce au întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat de instanța de apel în decizia sa, cu respectarea tuturor garanțiilor dreptului la un proces echitabil a inculpatului Gordea Adrian prevăzut de art. 6 CEDO.

În același sens, se resping ca inadmisibile și criticile recurentului ce cad sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, cum ar fi *„recunoașterea lui Gordea Adrian vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional este neîntemeiată, decizia fiind nemotivată și a fost neglijată esența motivelor invocate în apel; instanța de apel s-a limitat doar în a aprecia lipsa caracterului prejudicios al faptelor imputate lui Gordea Adrian, fapt ce exclude componența infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, nu s-a dat o apreciere faptului că în biroul respectiv exista doar o singură parolă, de acces la sistemele respective, care era înregistrată doar pe numele lui Gordea Adrian, și care era utilizată de toți angajații biroului, precum și că unitatea de transport respectivă a fost totuși înmatriculată, iar faptul aflării în căutare a unității respective s-a dovedit a fi o eraore”*, în privința cărora Colegiul penal lărgit notează că sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, or se atestă că instanța de apel just a constatat că a fost demonstrată de către partea acuzării prin probe credibile, suficiente și incontestabile comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional anume de către Gordea Adrian, iar instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei justificativ de a interveni în decizia instanței de apel prin prisma temeiurilor și motivelor invocate de recurent pe aceste aspecte.

De asemenea, Colegiul penal lărgit respinge ca fiind declarative și irelevante alegațiile recurentului că decizia instanței de apel nu corespunde rigorilor prevăzute de art. 385 alin. (1), 414, 417 Cod de procedură penală, or coraborând aceste prevederi legale cu conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 35-52, vol. III), se atestă că instanța de apel a respectat toate cerințele stipulate de articolele menționate, fără a admite vreo omisiune ce ține de structura și conținutul sentinței ce ar afecta legalitatea și plenitudinea deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul deși în recursul declarat se referă la încălcarea art. 14 CEDO, acesta nu a invocat nici un argument în susținerea acestui temei, iar instanța de recurs ordinar verificând legalitatea deciziei contestate și sub acest aspect, nu identifică careva circumstanțe ce ar demonstra că în speță, inculpatul Gordea Adrian ar fi fost discriminat.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale din prezenta

speță, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recurs care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Chetrușcă Viorel cu inculpatul Gordea Adrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Gordea Adrian Xxxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 iunie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor